

Markus 1:9-15

9 In die tijd kwam Jezus vanuit Nazaret, dat in Galilea ligt, naar de Jordaan om zich door Johannes te laten dopen.

10 Op het moment dat hij uit het water omhoogkwam, zag hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen,

11 en er klonk een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.'

12 Meteen daarna dreef de Geest hem de woestijn in.

13 Veertig dagen bleef hij in de woestijn, waar hij door Satan op de proef werd gesteld. Hij leefde er te midden van de wilde dieren, en engelen zorgden voor hem.

14 ¶ Nadat Johannes gevangen was genomen, ging Jezus naar Galilea, waar hij Gods goede nieuws verkondigde.

15 Dit was wat hij zei: 'De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.'

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

De naam van deze zondag, de eerste in de veertigdagentijd, is ontleend aan Psalm 91, die we aan het begin zongen.

Het evangelie van deze zondag verplaatst ons naar de verzoeking van Jezus in de woestijn. De psalm en het evangelie horen bij elkaar.

Want zowel de engelen die Jezus dienden als de wilde dieren komen voor in de Psalm:

'Hij zal aangaande U zijn engelen gebieden, op handen zullen zij u dragen ...

Op leeuw en adder zult gij treden, jonge leeuw en slang zult gij vertrappen' (vs 11-13)

Zo zijn de Psalm en het evangelie bij elkaar gekomen en kreeg deze zondag een naam: 'roept hij Mij aan' (invocabit) woorden die ook in Psalm 91 vallen.

Jezus werd na zijn doop de woestijn ingestuurd.

Wat is de woestijn in de Bijbel?

Wel, je kan daarbij denken aan de ruimte tussen Egypte en Kanaan, tussen het slavenhuis het beloofde land.

Een plek op de kaart, in de geschiedenis.

Maar op een dieper niveau is de woestijn een leerschool om af te leren naar vroeger te verlangen en aan te leren naar de toekomst toe te leven.

Op nog een dieper niveau is de woestijn een plaats waar de mens zichzelf tegenkomt met al zijn twijfels en angsten en tevens plaats waar hij God tegenkomt, zoals Israel dat ervaarde met de woorden die God gaf midden in de woestijn, op Sinai.

Heeft u wel eens een woestijn meegemaakt in uw leven?

Wel eens uzelf tegen gekomen, in gesprek met uzelf geweest, op uzelf teruggeworpen? - door de levensfase waarin je zat (van puber naar volwassene, 40-er, pensionado), door een tegenslag, een ziekte?

Allerlei vragen gaan dan door je heen: Ben ik wel op de goede weg? Was het vroeger niet beter? Zal de toekomst wel zo veelbelovend zijn als ik denk? Had ik niet en zou ik niet dat?

En .... wat zegt God? Spreekt Hij wel?

Kent u dat? Woestijn?

Een hele samenleving, een kerk kan erin terechtkomen: secularisatie, economische crisis. Alles wordt dan ondersteboven gegooid, alle zekerheden aangetast. Waar gaan we heen? Een beproeving is het: zwaar en heilzaam tegelijk.

Jezus werd ook op zichzelf teruggeworpen. Hij had eerst ongekende "godservaring". Toen Hij zich liet dopen door Johannes, zag Hij de hemel scheuren en de Geest in de vorm van een duif neerdalen.

Hij hoorde woorden die Hij herkende uit de Bijbel: "Jij bent mijn geliefde zoon, in jou vind ik vreugde." Het waren woorden ooit van de profeet Jesaja.

Hij zag het, Hij hoorde het! Maar was het echt? Was het God, of verbeeldde Hij zich dat de hemel open ging en dat Hij de stem van God hoorde?

In de woestijn werd Hij heen en weer geslingerd.

In de woestijn wordt het 'geloof' getest.

In de eenzaamheid. In nachten zonder slaap. Tijdens ontberingen in een wereld als een grote zandbak.

Dan vraag je je af: is het wel waar wat ik geloof? Is de beslissing wel juist die ik neem? Ben ik wel degene ik voorgeef te zijn? Of draag ik een masker?

Vanmorgen zijn twee kinderen gedoopt. Grootse worden klonken er over redding door het water, over Gods naam waarmee de namen van de ze kinderen verbonden zijn.

Wij allen werden herinnerd aan onze eigen doop.

En misschien kreeg u even die godservaring: het is waar! Ook voor mij! Ik ben een geliefde!

Sanne Naomi werd gedoopt, dat betekent: 'liefelijke lolie'; en John werd gedoopt, dat is letterlijk: Johannes en de betekent: 'De Heer is genadig'.

Op zondag in de kerk bij een doop raken we hooggestemd.

Maar word je niet op maandag en in je hele leven na je doop, teruggeworpen op jezelf?

Heb je dan wel iets aan die mooie woorden? Weet je wie je in diepste wezen bent? Wie je zou willen zijn? Wie je zou moeten zijn? Wat ervan je moet worden.

Je straalt als iemand zegt: "Je bent een engel."

Maar soms schrik je van het beste in jezelf, de oerdriften die je ontdekt zoals geldingsdrang en machtswellust in je leiderschap ... , je durft het nauwelijks te bekennen, maar 'het is bij de wilde beesten af'.

En soms zeggen mensen tegen je dat ze je beestachtig vinden...

Wie ben je eigenlijk? Engel of beest? Engel en beest?

Jezus was bij de wilde dieren en de engelen dienden hem

Waarom vertelt Markus dat Jezus was temidden van "de wilde dieren" in de woestijn?

Vertegenwoordigen de wilde dieren de macht van de Boze (satan) of vertegenwoordigen zij juist het paradijs, toen de eerste mens in vrede met de dieren leefde?

En geeft dat laatste plaatje misschien de hoop weer van de profeet Jesaja die ervan spreekt dat eens een zuigeling zal verkeren bij het hol van een adder?

Of staan de wilde dieren voor de oerdriften van de mens, voor wat hij gemeen heeft met de wilde dieren? Want probeert vaak de sterkste niet te overleven? En is de ene mens voor de ander niet een wolf?

Ik kom er zo op terug.

De Geest dreef Jezus naar de woestijn, zegt Marcus.

God heeft blijkbaar te maken met die woestijnervaring, met die wereld waarin een gedoopt mens terechtkomt.

Hij is erbij, Hij weet wat het is en heeft het zelf in Jezus aan den lijve ondervonden.

Je mag weten dat je midden in die wereld vol bedreigen en verleidingen nochtans een

geliefde en een geroepene bent.

Maar dat kom je niet aan de weet door wat mensen om je heen zeggen en ook niet door alleen naar jezelf te luisteren.

Want de ene keer ben je een engel, de andere keer een beest.

Het komt erop aan naar God te luisteren en van God ga je iets vernemen in de stilte, in de eenzaamheid, temidden van de wirwar van stemmen die je hoort.

Het komt erop aan daar de stem van God te horen.

Anders gezegd: God spreekt niet in het luxe leven en niet alleen in de waardering van mensen ga je iets van God opmerken, maar vooral als het erom spant, ontdek je wat geloven waard is. Als je op de proef wordt gesteld.

Zoals een diamant onder grote druk uit de diepte wordt gehaald en alleen geslepen kan worden met de hardste steen, - dat is diamant- , zo leert een mens vaak onder grote druk het meest waardevolle ontdekken.

Gods Geest kan ons in een woestijn brengen, opdat wij ontdekken: "Ik geloof .... ja, waarlijk, ik geloof dat Hij er is" .... en soms zijn er dan engelen die je bijstaan.

De Geest dreef Jezus uit. 'Wierp Hem uit', staat er letterlijk, naar de woestijn.

Het staat er nog sterker: "en *meteen daarna* dreef de Geest hem de woestijn in".

Meteen daarna! Waarna?

Na de godservaring, na dat gezicht van die open hemel, na dat visioen van die duif, na het horen van die goddelijke woorden: "Je bent mijn geliefde Zoon".

Het één heeft duidelijk te maken met het ander: de doop heeft te maken met de woestijn.

Dat ligt niet voor iedereen voor de hand.

Want wie niet gelooft, kan niet meemaken dat zijn/haar geloof getest wordt.

Maar wie vast en zeker gelooft zal momenten kennen dat hij/zij zich afvraagt: Geloof ik eigenlijk wel? Wie ben ik in diepste wezen?

Ben ik kind van God? Ben ik Sanne Naomi, liefelijke lelie, ben ik John, De Heer is genadig?

Het zijn vragen die niet uit kunnen blijven voor wie gelooft.

Niet altijd gemakkelijke vragen maar wel heilzame vragen.

Opdat je er gelouterd en gesterkt uitkomt. Meer mens. Meer kind van God.

Want zo werkt de Geest van God!

Jezus was bij de wilde dieren.

Wat dat ook betekent, één ding is duidelijk: ze deden Hem geen kwaad, zoals ze Daniel geen kwaad deden toen hij in de leeuwenkuil geworpen werd.

Maar als wij mensen in situaties terecht komen, die een wildernis zijn?

Met dromen van monsters die op je afkomen en driften om te overleven die bij je opkomen.

Als je geconfronteerd wordt met het diepste van jezelf, met het angstaanjagende daarvan?

Dan moet je weten wat de schrijver van de Hebreënbrief van Jezus schreef: 'net als wij, in elk opzicht op de proef gesteld , met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde'.

Van oerdriften heeft ook Jezus weet gehad.

Hij is er door belaagd, die hele wildgroei van beestachtigheid.

Alleen: het had hem niet in de greep

Hij was bij de wilde dieren en engelen dienden hem.

Dus als het beestje in ons en de wildgroei om ons, ons belaagt, is Hij erbij.

Zo presenteerde het luchthavenpastoraat van Schiphol zich bij de slachtoffers van de vliegtuigramp van 24 februari: wij vertegenwoordigen Hem die gezegd heeft: 'Ik ben erbij'.

Hij is er bij, ook in situaties van schuld.

Zondaars en nochtans verlost zijn wij dan.

Laten we het maar ronduit zeggen: Er is woestijn in het leven van ieder die gedoopt is.
Maar wat dan helpt, zijn niet de gedachten die sluimeren in het onderbewuste, die je toelaat in die confrontatie met jezelf....

Echt waar: wat bij jezelf naar boven komt, kan je niet bevrijden.

Al die therapieën die alleen daar op uit zijn, kunnen je in een hel terecht doen laten komen...

Wat dan helpt is, dat het door een ander tegen je gezegd wordt dat je een geliefde bent in Gods Naam: "Ook jij Sanne Naomi, ook jij John behoort bij dat rijk van God.

Vanmorgen werd er gedoopt

Eigenlijk zou er kopje onder moeten worden gedoopt

Het woord doop heeft namelijk te maken met 'diep'.

Denk maar aan een stukje brood dat je in de saus doopt: dan duw je het brood diep onder in de saus.

De gedachte is dat je in de doop helemaal omringd bent door water, door alles wat bedreigend kan zijn.

Maar dat dat het laatste woord niet heeft, want daarin is God helemaal om je heen.

Je bent in het woeste water, maar de engelen dragen je op handen tot voor God

Vanmorgen werd er gedoopt

Het doopwater symboliseert ook de dood, de meest bedreigende, beestachtige verschrikking

Maar Jezus ging de confrontatie ermee aan en stond er weer uit op

Hij was temidden van de wilde dieren en de engelen dienden hem

Zo gaan wij de dood in, maar wij staan we er ook weer uit op - met Hem

Midden in de wereld zijn we bij de wilde dieren, maar we weten ons omgeven door Gods engelen.

Sanne Naomi, liefelijke lelie, zijn wij, John zijn wij, De Heer is genadig.

Amen